

STRPLJIVOST MUHAMMEDA, S.A.V.S., U PODNOŠENJU NEDAĆA

صبره صلى الله عليه وسلم على الأذى

Kurejšije nisu bile zadovoljne pojavom islama, a naročito nakon što je Muhammed, s.a.v.s, istupio s javnim pozivanjem u islam.

Zato su ga pokušali zavesti imetkom i vlašću, ali je Muhammed, s.a.v.s., to energično odbio riječima: "Tako mi Allaha! Kad bi mi stavili Sunce u desnu, a Mjesec u lijevu ruku da napustim ovu vjeru, ne bih je napustio!"

Saznavši za ovu nepokolebljivu izjavu, Kurejšije su pojačale mučenje muslimana. Poslanika, s.a.v.s., prozvali su lašcem, čarobnjakom i luđakom. Na put kojim je on išao bacali su nečist, a kad bi klanjao kod Kabe, stavljali bi mu nečist na leđa. Među ashabima koji su mučeni, bili su Bilal, Habbab i Ammar ibn Jasir. Kurejšije su ih udarali bičevima, i pržili, i žigosali usijanim predmetima, s ciljem da napuste islam. Neki od ashaba umrli su od posljedica mučenja, kao Summejja i Jasir, i to su prvi šehidi na Allahovom putu.

Drugi ashabi bijahu primorani da učine hidžru u Abesiniju, bježeći sa svojom vjerom, a nakon što im je Poslanik, s.a.v.s., naredio da to učine. Oni su napustili Meku, neprimijećeni, te su se preko mora uputili u Abesiniju. Kralj Abesinije, Negus, bio je pravedan vladar, a muslimane je širokogrudno primio. Nakon što su saznali šta se dogodilo, Kurejšije su poslali jednu delegaciju, kako bi ubijedila kralja Negusa da ih vrati. On je to odbio, jer je bio ubijeđen u iskrenost njihovog imana, a i sam je primio islam.